

TUMAČENJE RIJEČI BOŽJE: Prvo čitanje: 2Kr 4,8-11.14-16a; Psalam: Ps 89,2-3.16-19; Drugo čitanje: Rim 6,3-4.8-11; Evanđelje: Mt 10,37-42

Draga braćo i sestre!

Današnje evanđelje, nastavak onoga prošle nedjelje, uzeto je iz Isusova govora apostolima nakon što ih je izabrao da idu svijetom i propovijedaju Božju riječ: poruku spasa, mira i ljubavi. Čuli smo zadnje nedjelje: Gospodin je upozorio: obzir i strah od bilo čega, od bilo koga ne smije ih odijeliti od Učitelja i njihova poslanja. Evanđeljem danas istu misao zahtjev Isus je naglasio još upečatljivije: od sada mogu izgubiti sav svijet, ali ne smiju izgubiti njega; on je njihova najveća ljubav, od njega ih ne smije odijeliti bilo čija ljubav: "Tko više ljubi oca ili majku od mene, nije mene dostojan. Tko više ljubi sina ili kćer nego mene, nije mene dostojan." Rečeno davno rečeno danas; rečeno apostolima, rečeno nama, svima. Bog je došao među nas postao čovjek da čovječanstvo postane Božje carstvo: zajednica svetosti, pravednosti, ljubavi i mira. Znao je Gospodin da zbog našeg tvrdog, sebičnog, zlog srca i ograničenog mozga na ovoj zemlji nikada njegov plan ne će potpuno uspjeti. Sam je najavio svoj djelomični neuspjeh. Umjesto jedinstva, ljubavi i mira on i njegova riječ često će stvarati podjelu, razdor. Što čovjek postaje ozbiljniji, dublji, potpuniji kršćanin, to se više razlikuje od onih koji to nisu ili ne žele biti, makar stanovali u istom domu, makar bili vezani najsvetijim vezama krvlju i životom. "Čovjeku će biti neprijatelji njegovi ukućani." Kršćanin i nekršćanin ne govore istim jezikom, makar bili braća: pravi, dosljedni kršćanin uvijek je drugi i drukčije nego onaj koji to nije bili mu to otac ili mati. Konačno: kršćanin se ne postaje ni rođenjem ni nasljedstvom nego uvjerenjem, osobnom odlukom. Jedan to želi i odluči, drugi ne i eto ponora među ukućanima, između djece i roditelja, muža i žene, braće i sestara: eto časa kada treba birati između Krista i neke druge ljubavi. Kršćanin se nađe na raskrižju, razapet između Krista i sebi najbližih, najdražih; mora se odlučiti koga više ljubiti: njih ili njega; često ostaviti: njih ili njega. Gospodin je neumoljiv: traži čovjekovo srce, čitavo i

uvijek, potpuno, do kraja: "Tko više ljubi oca ili majku, sina ili kćer nego mene, nije me dostojan." Tko njega prihvati čitavim srcem i objema rukama, mora biti spreman odijeliti se od svih i svakoga. Kako reče Krist, takav se posve "odriče sebe" da postane posve Božji i posve sretan, ma što morao trpjeti, ma koga izgubio; on uzima "svoj križ", prihvaća svaku žrtvu i ide za Gospodinom, makar bez najbližih; svjestan je da uz Boga nikada nije sam ni bez ljubavi. "Tko više ljubi oca ili majku... sina ili kćer nego mene, nije me dostojan." Na prvi pogled Isusovi zahtjevi teški su i tvrdi, gotovo neprihvatljivi; on se s čovjekom nagađa: traži od njega potpuno predanje, žrtvu, odricanje, križ. Kad bi to i tako govorio bilo koji čovjek, mogli bismo se nasmijati i odmahnuti rukom; ali kad to govori Bogočovjek, ne možemo odmahnuti rukom moramo čitavim srcem i objema rukama prihvatiti njega i njegovu ljubav makar izgubili ljubav svih i svakoga. Naš Bog drukčije ne može govoriti, manje ne može tražiti: "ne može se odreći sebe". Nijedan čovjek bio nam otac ili mati, sin ili kći, muž ili žena, mladić ili djevojka ne smije nam ni u srcu ni u životu zauzeti mjesto Bogočovjeka, oteći nas njegovoj ljubavi: on je naša prava ljubav, on je naša vječna ljubav. Isus Krist, njegova ljubav i naš život s njime neodvojivi su od kušnje, odricanja, žrtve i križa. Kako je teško, veoma teško nama ljudima više ljubiti njega nego svoje najbliže koji ga se još i odrekoše; kako često kršćani ostavljaju Bogočovjeka za ljubav čovjeka. Reklo bi se: Gospodin je kod mnogih na maloj cijeni. Zaboravljaju: tko se odreće njegove ljubavi, nije dobio ništa a izgubio je neizmjereno. Mora se zapamtiti: "Kršćanstvo je neodvojivo od križa. Otkada je Krist morao putovati put križa, križ je na putu svakoga tko želi biti kršćanin. Za svakoga: to je "njegov" križ. Narav se tome protivni. Ona hoće da se sačuva. Odbija tuda poći." (R. Guardini). Isus je crta razdjelnica između vjernika i svega svijeta, između vjernika i svega u svijetu. Kršćanin ne može biti s onu stranu crte. Mora biti uz Krista! Amen!

Odgovara: Župni ured sv. Elizabete - Jalžabet

Trg braće Radića 14
42203 Jalžabet
Tel. 042/ 647-083
Mob. 098/728-226

**Uredovno vrijeme župnog ureda
sat vremena prije i poslije Svete Mise, osim
ponedjeljka i blagdana. U slučaju hitnosti
nazovite na tel. ili mob.
zupni.ured.jalzabet@vz.t-com.hr
www.zupa-sv-elizabete.hr**

**Varaždinska biskupija
Župa sv. Elizabete Ugarske
Jalžabet**

3. - 9. srpnja 2017
**XIII. Nedjelja kroz
godinu**
(Broj 360/2017)

Riječ Božja

U ono vrijeme: Reče Isus svojim apostolima: »Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga. Tko vas prima, mene prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.«

Izvjestaji o stvaranju u Knjizi Postanka sadržavaju, u svome simboličnom i narativnom govoru, duboka učenja o ljudskom životu i njegovoj povijesnoj stvarnosti. Ti izvještaji upućuju na to da se ljudski život temelji na tri tijesno povezana i isprepletena odnosa: s Bogom, s bližnjim i sa zemljom. Prema Bibliji, ta tri bitna odnosa su raskinuta, ne samo izvana nego i u nama. Taj raskid je grijeh. Sklad između Stvoritelja, čovjeka i cijeloga stvorenog svijeta raskinut je zato što smo si umislili da možemo zauzeti Božje mjesto i odbili priznati se ograničenim stvorenjima. To je izobličilo naše poslanje koje se sastoji u tome »da sebi podložimo« zemlju (usp. Post 1,28), da je obrađujemo i čuvamo (usp. Post 2,15). Kao posljedica toga, prvobitni skladan odnos između čovjeka i prirode pretvorio se u sukob (usp. Post 3,17-19). Znakovito je da je sklad u kojem je sveti Franjo Asiški živio sa svim stvorovima promatran kao ozdravljenje toga raskola. Sveti Bonaventura je tvrdio da se, sveopćim pomirenjem sa svim stvorenjima, sveti Franjo na neki način vratio u stanje prvobitne nevinosti. Daleko je to od našega današnjeg stanja, gdje se grijeh očituje u svojoj svojoj razornoj snazi u ratovima, raznim vrstama nasilja i zlostavljanja, napuštanju najslabijih i nasrtajima na prirodu.

(Laudato Si - Hvaljen Budi - br. 66)

RASPORED SVETIH MISA

3. P - sv. Toma ap., Tomislav, Tomo; Ef 2,19-22; Ps 117,1-2; Iv 20,24-29	Nema Sv. Mise
4. U - Elizabeta Portugalska, Berta, Elza; Post 19,15-29; Ps 26,2-3.9-12; Mt 8,23-27	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Ivan god. i Marija Pepelko i ob. Filipašić</i>
5. S - sv. Ćiril i Metoda slavenski ap.; Dj 13,46-49; Ps 117,1-2; Lk 10,1-9	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>ob. Stjepan, Štefanija i Nadica Mesarić god.</i>
6. Č - Marija Goretti, Agata, Suzana; Post 22,1-19; Ps 116,1-6.8-9; Mt 9,1-8	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Veronika Sokol god.</i>
7. P - Vilibald, Vilko, Odon Post 23,1-4,19; 24,1-8,62-67; Ps 106,1-5; Mt 9,9-13	19.00 - Sv. Misa u Jalžabetu + <i>Gabrica Rabuzin god., Ivan Križanić god. i ob.</i>
8. S - Akvila, Priscila, Adrian, Eugen; Post 27,1-5.15-29; Ps 135,1-6; Mt 9,14-17	19.00 - Sv. Misa u Jakopovcu + <i>Ivanka i Ivan Družinić god., Antun Crnko, Kata Babić, Terezija Štefulj, Andrija i Marija Težački</i>
9. N - XIV. Nedjelja kroz godinu; Zah 9,9-10; Ps 145,1-2.8-11.13c-14; Rim 8,9.11-13; Mt 11,25-30; „Krotka sam i ponizna srca.“	8.00 - Sv. Misa u Jalžabetu 1.) + <i>Franjo, Ana, Ivan i Anastazija Lukman</i> 2.) + <i>Josip Vuković i ob, Tomo Horvat i ob., Antun Kovačić i ob.</i> 9.30 - Sv. Misa u Kelemenu + <i>Štefanija god. i Antun Pavliček</i> 11.00 - Sv. Misa u Pihovcu - Proštenje ZUPNA

Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Time Isus, naravno, ne želi dokinuti četvrtu zapovijed, koja je prva velika zapovijed prema ljudima. Poziv da se obiteljske veze smjesti u područje poslušnosti vjere i saveza s Gospodinom ne umrtvljuje ih; naprotiv, štiti ih, oslobađa ih spona egoizma, čuva ih od propadanja, spašava ih za život kojem nema kraja. Prožimanje ljudskih odnosa obiteljskim duhom blagoslov je za narode: to vraća nadu na zemlju. Kada se obiteljska čuvstva pretvore u svjedočenje evanđelja, ona postaju kadra za nezamislive stvari, koje dovode u izravan doticaj s Božjim djelima, onim djelima koja Bog čini u povijesti, poput onih koje je Isus činio za muškarce, žene i djecu koju je susretao.

(Papa Franjo, Kateheza na Općoj audijenciji, 2. rujna 2015.)

Po sakramentima Duh Božji zahvaća čovjeka, a na poseban način to se događa u krštenju. Pridružuje nas Kristu po njegovoj smrti i uskrsnuću te s Njim ostajemo trajno povezani. Naš je život pod jakim djelovanjem Duha Svetoga koji nas potiče na suradnju s Božjom milošću, koji nas čini novim ljudima. Postajemo sposobni činiti dobro, opredijeljeni za život s Kristom i za Krista. On je zahtjevan, traži cijelog čovjeka, brzinu u izboru. No, kao takav - čovjek na koncu nalazi mir u Bogu.

Proštenje 9. VII. u Pihovcu

Dragi župljani 9. srpnja na 14. nedjelju kroz godinu biti će proštenje kod pila u našem najmanjem selu naše župe - Pihovcu. Misa će biti u 11.00 sati. Sve Vas pozivam dragi župljani da toga dana pohodite i hodočastite u Pihovec ili Filipašiće!

U srijedu 5. srpnja godišnje je župno klanjanje - klečanje u župi Svih Svetih u Beletincu. Glavna sveta misa biti će u 11.00 sati!

U ponedjeljak 3. VII. s početkom u 18.00 sati imali bi radnu akciju čišćenja živice oko crkve do kraja. Svaka pomoć bi dobro došla pa Vas pozivam da se odazovete na radnu akciju. Hvala!

Vjera, kušana prijezirom ljudi, trpljenjem, križevima, osjećajem napuštenosti, iskustvom tame, sumnjom koja razdire nutrinu put je svakoga istinskog vjernika. Gdje se ne susreću takve kušnje, vjerojatno smo umjesto puta vjere izabrali put koji nam se čini 'sigurnijim lakšim. Vjera je uvijek »vjera unatoč«. Svaki korak vjere jedan je novi »unatoč«. Vjeru zahtijeva hrabrost te biva rasvijetljena i pročišćavana upravo na tom »kamenju spoticanja«.

Molitva svetom Ćirilu i Metodu

U svetosti i pravdi služili su Gospodinu u sve dane svoje, stoga ih je Gospodin Bog Izraelov zaodjenuo odjećom slave. Amen. Narodi slave Mudrost svetaca. A Crkva naviješta hvalu njihovu. Pomolimo se. Svemogućí vječni Bože, koji si dao, da slavenski narodi po tvojim blaženim ispovjedaocima i biskupima Ćirilu i Metodu dođu do spoznaje tvoga Imena, daj, pogledaj na bezbrojne nevolje, za koje molimo, da prisprijemo u društvo onih, čiji blagdan slavimo. Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

20 godišnjica Varaždinske biskupije
U srijedu na blagdan slavenskih apostola sv. Ćirila i Metoda pada 20 godišnjica od uspostave naše varaždinske biskupije. Službeni početak proslave 20. godišnjice utemeljenja Biskupije bit će 3. srpnja 2017. godine na svečanoj misi zahvalnici u varaždinskoj katedrali, za 328. zavjetno hodočašće vjernika grada Varaždina Majci Božjoj Bistričkoj. Također od toga dana naša župa u novom ustroju dekanata pripada „Istočnovaraždinskom dekanatu.“

Današnje evanđelje završava govor o Kristovu poslanju, što je sadržaj drugoga 10. poglavlja. Tu su sabrane različite tvrdnje izgovorene u različitim trenucima Isusova poslanja, od kojih svaka čini tek jedan redak. One su poput dodatka u tim kratkim isječcima evanđelja. Takvi se dodaci i inače nalaze u Bibliji, primjerice na kraju Druge knjige o Samuelu ili u zaključku 1. poglavlja proroka Izaije. Ti kratki iskazi nastoje proširiti svrhu Isusove apostolske besjede koja se proteže tekstem Mt 10 i usmjerena je na tekst Mt 12. Uvodni redci kažu: »Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade im vlast.« Nakon stoji izgovorio njihova imena, Isus je te ljude poslao kao dvanaesticu i dao im upute koje opisuje preostali dio 10. poglavlja. »Zaključak« na kraju toga poglavlja, dodan u jednom od završnih redakcijskih zahvata Evanđelja po Mateju, donosi osnovnu zadaću koja svakoga od nas podsjeća na naš osobni poziv da budemo poslanici i da sudjelujemo u misijskom poslanju Crkve. (C. Stuhlmüller; Biblijska razmatranja za vrijeme kroz godinu)

Nakane Apostolata molitve za mjesec srpanj 2017.

OPĆA:

Vidi: www.apostolatmolitve.org

MISIJSKA:

Za našu braću koja su se udaljila od vjere, da, i po našoj molitvi i evanđeoskom svjedočenju, uzmagnu otkriti blizinu milosrdna Gospodina i ljepotu kršćanskog života.

BISKUPSKA:

Da se u vrijeme odmora, osim brige za tijelo, njeguje zajedništvo među ljudima te svatko u sebi iznova otkriva i cijeni uzvišeni dar života.